

Beste Anne,

Je hebt geen achternaam, want je bent kraker. En die doen niet aan achternamen. Krakers doen aan heel veel niet.

Je stond deze week in de krant, als woordvoerder van een groep krakers die twee weken geleden uit een Amsterdams pand werd geruimd en toen een ander gebouw in bezit nam. Een prachtig pand in het oosten van de hoofdstad. Ik ken weinig mensen die daar niet zouden willen wonen, maar die mensen zijn zo ongelooflijk burgerlijk en reactionair dat ze vinden dat je moet betalen om ergens te mogen wonen. Daar hebben jullie geen geld voor, roepen jullie dan, en dat klopt: dat zou ik ook niet hebben als ik shag rookte, bier dronk en iedere dag uitsliep.

Toevallig liep ik twee weken geleden over de Dam toen jullie daar stonden te demonstreren. En toen ik zo naar jullie keek – een bende *crusten* en Zuid-Europeanen die gewoon gratis willen wonen in een hoofdstad waar je niet opvalt als je de hele dag blowt omdat je dan op een toerist lijkt, toen ik dus zo naar jullie keek, dacht ik: het is bijna niet voor te stellen dat in ieder geval een deel van de kraakbeweging ooit op sympathie van veel linkse mensen kon rekenen. Maar toen ging de kraakbeweging nog ergens over: over ware woningnood en speculatie, bijvoorbeeld. Niet over het recht op een gratis grachtenpand. Toen schreef de kraakbeweging nog essays, niet alleen flyers en spandoeken met Kraken gaat door, omdat het middel doel is geworden dat jullie 'ze rait' hebben te demonstreren), niet eens meer voorstellen dat nog niet zo heel lang geleden gemeenteraadslid Eberhard van der Laan serieus, en met succes, heeft voorgesteld dat Vrankrijk, de Al Fourqaan-moskee onder de Nederlandse kraakpanden, een speciale vergunning krijgt die het mogelijk maakt dat de politie er niet binnen mag voor controle, omdat krakers niet van politie houden.

Diezelfde Van der Laan zelf kan het zich vast zelf ook niet meer voorstellen, daarom is hij ook op dit terrein beduidend minder dadervriendelijk dan zijn voorganger. Ik zag daar op de Dam vooral een groep mensen stikken in de verontwaardiging van het grote eigen gelijk, zonder nog maar een poging te doen anderen uit te leggen waar dat gelijk dan eigenlijk op gebaseerd is. Wat dat betreft bevinden jullie je overigens in een groot gezelschap. Vooral nu, aan het begin van de vakantie, kunnen we overal interviews lezen met politici die doen aan wat ze zelf naar ik vrees beschouwing noemen. Ik las ergens Mariëtte Hamer, die ik al vergeten was en dat allerminst tot mijn spijt, maar die bleek nog in de Kamer te zitten, en ze vertelde dat als de verkiezingen twee weken later waren geweest, Job Cohen had gewonnen en alles er nu anders had uitgezien. Nog grappiger dan het origineel, deze sociaal-democratische variant op: 'Als mijn tante kloten had gehad, was het mijn oom geweest.'

En het mooiste was Martin Bosma, de man die in zijn eentje het wetenschappelijk bureau van de PVV vertegenwoordigt, omdat intellectuelen immers elitair zijn, dus één kan nog net. Hij zei in een interview dat hij zo'n afkeer had van de linkse instituten omdat die zo overtuigd zijn van hun eigen gelijk. De interviewer vroeg of Bosma dat dan niet was. Jawel, maar dat was anders: hij hééft gelijk. Eigenlijk lijken jullie best op elkaar, dacht ik en ik wilde je het nog vertellen, maar jullie waren alweer onderweg naar de Leidsestraat om daar winkelruiten kapot te slaan, want alles voor de goede zaak.

Leon Verdonschot